

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- kary administracyjne nakładane przez inspektorów pracy lub właściwe organy ds. równości (np. w razie niedopełnienia notyfikacji, obowiązkowego powiadomienia lub niedostępności analizy i oceny statystyk płac z podziałem na płeć (zgodnie z zaleceniem 2);
- wykluczenie z korzystania ze środków pomocy publicznej, dotacji (w tym ze środków UE, którymi gospodarują państwa członkowskie) oraz uczestnictwa w procedurach udzielania zamówień publicznych, jak przewidziano to już w dyrektywach 2004/17/WE ⁽¹⁾ i 2004/18/WE ⁽²⁾ dotyczących procedury przetargowej;
- tożsamość łamiących prawo podawana do wiadomości publicznej.

Zalecenie 9: RACJONALIZACJA EUROPEJSKIEGO PRAWODAWSTWA I POLITYKI

9.1. Jednym z obszarów wymagających pilnego działania jest kwestia niższych płac, związana najwyraźniej z pracą w niepełnym wymiarze godzin. Sprawa ta wymaga dokonania oceny i prawdopodobnie przeglądu dyrektywy 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) — załącznik: Porozumienie ramowe w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin ⁽³⁾, przewidujące równe traktowanie pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin i tych zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, jak i bardziej ukierunkowanych oraz skuteczniejszych środków w ramach zbiorowych układów pracy.

9.2. Konkretny cel zmniejszenia różnic w wynagrodzeniach powinien zostać w trybie pilnym wprowadzony do wytycznych w sprawie zatrudnienia, zwłaszcza w zakresie dostępu do szkolenia zawodowego oraz uznania kwalifikacji i umiejętności kobiet.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

⁽³⁾ Dz.U. L 14 z 20.1.1998, s. 9.

Wspieranie podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii z paliw kopalnych

P6_TA(2008)0545

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wspierania podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii elektrycznej z paliw kopalnych (2008/2140(INI))

(2010/C 16 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. zatytułowany „Wspieranie podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii z paliw kopalnych” (COM(2008)0013) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji na temat oceny skutków (SEC(2008)0047),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (COM(2008)0016) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji na temat oceny skutków (SEC(2008)0052),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, 96/61/WE, dyrektywę 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (COM(2008)0018) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji na temat oceny skutków (SEC(2008)0054),

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2007 r. zatytułowany „Europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE): Droga do niskoemisyjnych technologii przyszłości” (COM(2007)0723) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze służb Komisji na temat mapy technologii (SEC(2007)1510) i mapy zdolności (SEC(2007)1511),
  - uwzględniając Komunikat Komisji z 23 stycznia 2008 r. zatytułowany „20 i 20 do 2020 roku: Szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r., zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
  - uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0418/2008),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszą wiedzą naukowo-techniczną bez masowych inwestycji badawczo-rozwojowych w inne technologie jeszcze przez wiele dziesięcioleci w UE konieczne będzie korzystanie z paliw kopalnych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii,
- B. mając na uwadze, że węgiel jest jedynym paliwem kopalnym dostępnym w UE zdolnym ograniczyć zwiększającą się zależność od importu ropy i gazu z niepewnych państw trzecich, przez co ma strategiczne znaczenie,
- C. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich węgiel ma duże znaczenie w koszyku energetycznym, ale że konieczna jest modernizacja elektrowni węglowych oraz znaczne inwestycje celem zmniejszenia powodowanych przez nie emisji gazów cieplarnianych,
- D. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich dysponuje dużymi zasobami węgla, których dostępność szacuje się na okres sięgający daleko w kolejny wiek,
- E. mając na uwadze, że powszechne stosowanie technologii CCS (wychwytywania i magazynowania węgla) — w elektrowniach i długoterminowo w wysokoemisyjnych sektorach przemysłowych — może pomóc w osiągnięciu ambitnych celów UE w dziedzinie ochrony klimatu, wykraczających poza 2020 r., oraz mając na uwadze, że stosowanie tych technologii uzupełnia wysiłki w dziedzinie efektywności energetycznej po stronie popytu i podaży oraz w zakresie odnawialnych źródeł energii,
- F. mając na uwadze, że w wielu wzrastających gospodarkach na całym świecie wytwarzanie energii jest uzależnione od wykorzystania węgla, a sukces w zakresie ochrony klimatu w tych regionach jest ściśle uzależniony od możliwości wykorzystania węgla przy ograniczeniu emisji,
- G. mając na uwadze, że stosowanie technologii CCS w elektrowniach od 2020 r. będzie możliwe jedynie w takim przypadku, jeżeli za pomocą działań demonstracyjnych uda się uzyskać dalszą niezbędną wiedzę w zakresie techniki, poprawy skuteczności i rentowności oraz zapewnienia poszanowania środowiska naturalnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

- H. mając na uwadze, że opóźnienia w procesie tworzenia instalacji demonstracyjnych stawiają pod znakiem zapytania stosowane technologii CCS w elektrowniach, a zatem również osiągnięcie celów ochrony klimatu,
- I. mając na uwadze, że jak dotąd brak jest odpowiednich ram prawnych, niezbędnych dla stosowania technologii CCS,
- J. mając na uwadze, że konieczna jest jak najszybsza transpozycja obowiązującego w tej dziedzinie prawodawstwa wspólnotowego do przepisów krajowych lub regionalnych oraz ich uzupełnienie nowymi wnioskami legislacyjnymi, w szczególności pod względem tworzenia infrastruktury transportowej,
- K. mając na uwadze, że brak przepisów prawnych utrudnia przedsiębiorstwom podejmowanie decyzji inwestycyjnych, a potencjalnym inwestorom działanie na rynkach finansowych,
- L. mając na uwadze, że należy wesprzeć stworzenie co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych, a na szczeblu unijnym powinny być wybrane takie instalacje demonstracyjne, dzięki którym można będzie uzyskać niezbędną wiedzę odnoszącą się do poszczególnych technologii oraz różnych możliwości transportowania i magazynowania,
1. podkreśla, że celem polityki klimatycznej UE powinna być ogólnosiwiatowa redukcja emisji gazów cieplarnianych;
  2. zwraca uwagę na specjalne sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmiany Klimatu (IPCC) z roku 2005, dotyczące (CCS), który uznał CCS za obiecującą technologię szybkiej redukcji ogólnosiwiatowej emisji gazów cieplarnianych z możliwością doprowadzenia do ograniczenia emisji aż o 55 % do 2100 r.;
  3. dostrzega, że odwołanie się do technologii CCS może przyczynić się do osiągnięcia założonych celów polityki klimatycznej UE po 2020 r.; podkreśla jednakże, że wsparcie dla stosowania technologii CCS uzupełnia wysiłki podejmowane w dziedzinie poprawy wydajności energetycznej i zwiększania wykorzystania energii odnawialnych;
  4. zwraca uwagę na zobowiązanie Rady Europejskiej z dnia 8 i 9 marca 2007 r. dotyczące zachęty do budowy i eksploatacji przed rokiem 2015 nawet 12 elektrowni pokazowych, wykorzystujących w komercyjnej produkcji energii zrównoważone technologie paliw kopalnych;
  5. nalega na konieczność organizowania debat krajowych oraz na włączenie wszystkich ekspertów w tej dziedzinie w podkreślanie znaczenia, jakie ma zademonstrowanie w krótkim czasie zrównoważonej produkcji energii w oparciu o paliwa kopalne;
  6. podkreśla, że dla osiągnięcia pożądanego stosowania technologii CCS w elektrowniach oraz bezpiecznego magazynowania CO₂ po 2020 r. konieczne jest stworzenie co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych w UE; uważa w tym kontekście, że w miarę możliwości działania demonstracyjne technologii CCS powinny być także popierane w innych instalacjach przemysłowych do roku 2020; podkreśla, że działania demonstracyjne procesów CCS w fazach wychwytywania, transportu i magazynowania mają na celu ustalenie, czy technologia CCS może zostać wdrożona bezpiecznie i czy stanowi ona opłacalne rozwiązanie dla problemu zmian klimatycznych;
  7. dostrzega w dalszym rozwoju i stosowaniu technologii CCS szansę zbliżenia się w jednakowym stopniu do celów w zakresie bezpieczeństwa dostaw, ochrony klimatu oraz konkurencyjności;
  8. uważa, że w związku ze znaczeniem, jakie mają paliwa kopalne dla koszyka energetycznego wielu państw na świecie, technologie CCS stosowane w UE, będąc uzupełnieniem wysiłków podejmowanych w dziedzinie poprawy wydajności energetycznej i zwiększania wykorzystania energii odnawialnych, mogą przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw oraz ochrony klimatu;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

9. podkreśla, że należy ustanowić wiążące i restrykcyjne kryteria z myślą o długoterminowym bezpieczeństwie i trwałości składowisk;
10. uważa, że składowanie pod dnem morza mogłoby w razie wypadku zagrażać ekosystemom morskim;
11. uważa środki przedstawione przez Komisję za niewystarczające do zapewnienia pożądaných zachęt do stworzenia co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych do 2015 r.;
12. zachęca Komisję do dokonania dokładnej oceny kosztów każdej z 12 instalacji demonstracyjnych oraz do ustalenia udziału sektora prywatnego i sektora publicznego w ich finansowaniu;
13. uważa, że dla zagwarantowania opracowania 12 instalacji demonstracyjnych konieczne jest bezpośrednie zaangażowanie finansowe;
14. zwraca uwagę, że brak ram prawnych, w szczególności na szczeblu krajowym i regionalnym, oraz niepewność w zakresie przyszłych cen uprawnień w handlu emisjami znacznie utrudnia podejmowanie decyzji inwestycyjnych oraz zapewnienie finansowania na rynku finansowym dla instalacji demonstracyjnych;
15. uważa, że dzięki zapewnieniu środków finansowych możliwe jest wyeliminowanie opóźnienia między potencjalnymi możliwościami wsparcia pochodzącymi z handlu emisjami po 2013 r. a niezbędnym etapem planowania i realizacji instalacji demonstracyjnych;
16. proponuje w tym kontekście, aby środki pochodzące z finansowego instrumentu podziału ryzyka, zablokowane po przyjęciu siódmego ramowego programu badań aż do oceny okresowej, wykorzystać na instalacje demonstracyjne w zakresie CCS, szybko zapewniając środki wspierające, a o ile to możliwe, uzupełnić je zgodnie z propozycją Komisji we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym o dalsze środki finansowe;
17. uważa ponadto, że w odniesieniu do unijnego systemu handlu emisjami (ETS) pożądane byłoby zwiększenie zachęt do produkcji z wykorzystaniem technologii CCS poprzez przyznanie w ramach ETS uprawnień do przewidzianej produkcji w oparciu o technologie CCS, zwiększając je od 2013 roku o co najmniej 25 %; jest jednak zdania, że uprawnienia takie powinny być przyznane przynajmniej dwa lata przed budową, żeby mogły być wprowadzone do handlu; jest zdania, że jako alternatywę powinno się założyć przeznaczenie uprawnień w handlu emisjami o wartości 500 mln na wsparcie dla projektów w obrębie UE; zachęca ponadto państwa członkowskie do wykorzystywania środków pochodzących ze sprzedaży uprawnień do emisji w ramach ETS na wspieranie technologii CCS i niezbędnej infrastruktury;
18. uważa za absolutnie konieczne, aby co najmniej 12 instalacji demonstracyjnych, dla których przewidziane jest udzielenie wsparcia, obejmowało możliwe kombinacje trzech technologii CCS, różnych surowców energetycznych oraz zróżnicowanych sposobów magazynowania oraz aby ich lokalizacja odzwierciedlała maksymalne zróżnicowanie geograficzne w obrębie UE;

Wtorek, 18 listopada 2008 r.

19. zdecydowanie zaleca, aby planowane elektrownie o przewidywanej minimalnej mocy 180 MW zostały włączone do selekcji;
  20. uważa, że konieczne jest stworzenie na szczeblu krajowym i regionalnym niezbędnych podstaw dla procedur udzielania zezwoleń na transport i magazynowanie;
  21. uważa zaangażowanie europejskie za konieczne również w zakresie ułatwiania rozwoju niezbędnej infrastruktury transportowej i zauważa w tym zakresie, że procedury zatwierdzania w odniesieniu do innej infrastruktury transportowej w poszczególnych państwach członkowskich mogą trwać wiele lat; w związku z tym podkreśla znaczenie skrócenia takich procedur w celu zagwarantowania budowy do 2020 r.;
  22. widzi możliwość wykorzystania środków z funduszy strukturalnych w instalacjach demonstracyjnych w zakresie CCS jedynie w takich przypadkach, kiedy poszczególne regiony nie wykorzystały ich jeszcze w żadnych innych projektach długoterminowych lub nie złożyły wniosków w tej sprawie i podkreśla, że w przypadku konieczności dokonania wyboru między wykorzystaniem środków na zwiększenie spójności gospodarczej i społecznej a na działania służące ochronie klimatu poziom akceptacji działań służących ochronie klimatu zmniejszy się;
  23. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.
-